

Denominador independentista

comú

written by Isidre Granyer | 10 de maig de 2024

La incapacitat dels partits independentistes en una confluència única als comicis és palmària, però crec que és encara més preocupant la seva manifesta incapacitat de traçar una estratègia comuna per a tot el bloc independentista. Però encara que no puguin o no vulguin posar-se d'acord, sí que els hauríem d'exigir que assumissin uns compromisos bàsics per continuar endavant en el procés d'alliberació nacional. Per això crec de vital importància exigir-los un denominador comú en uns punts bàsics en clau nacional i el compromís de tirar-los endavant.

El següent decàleg, totes les forces independentistes haurien de comprometre's a implementar-lo la pròxima legislatura.

Punt 1. Reinstaurar la unicitat del català com a llengua vehicular a l'ensenyament al Principat.

Punt 2. Totes les declaracions institucionals de la Generalitat de Catalunya es faran sempre únicament en català.

Punt 3. Els mitjans audiovisuals del CCMA seran únicament i íntegra en català o aranès. Totes les intervencions que hi apareguin seran sempre en català o aranès i si és inevitable de mostrar-ne alguna en cap altra llengua, es doblaran al català (o aranès) pel cas del castellà i es podran subtitular en català (o aranès) totes les altres.

Punt 4. Des de la Generalitat només es finançaran projectes per promoure, difondre i impulsar el català fets des de Catalunya i en català. Només es destinarà diners públics cap a mitjans audiovisuals, premsa, publicitat, cultura, etc., que la seva única i exclusiva llengua sigui la catalana. Caldria un anàleg mínim per a l'aranès.

Punt 5. Es garantirà que cap euro que surti de la Generalitat serà per a projectes emesos o difosos en cap altra llengua que el català i l'aranès.

Punt 6. Les úniques llengües de totes les Administracions catalanes són el català i l'aranès. Això s'ha de traslladar a tot el sistema concertat per la Generalitat. No és acceptable ni tolerable rebre notificacions de Salut en castellà, per posar només un exemple.

Punt 7. Promoure el consum de productes creats, fabricats o produïts a Catalunya, i per això es publicarà des de la Generalitat, com una campanya governamental, la web clausurada de consum estratègic de l'Assemblea Nacional Catalana.

Punt 8. La Generalitat només contractarà serveis o comprarà productes d'empreses catalanes i compromeses amb el català i, per tant, n'haurà de ser la llengua vehicular.

Punt 9. Promoure l'impuls o creació de grans empreses catalanes en els sectors de l'Energia, Telecomunicacions, Construcció i Finances. Que les grans contractacions públiques es puguin destinar a empreses catalanes és una font de riquesa pel país.

Punt 10. Dissenyar un projecte propi amb òptica catalana de la Xarxa de Comunicacions del Principat basat només en les necessitats pròpies del territori.

El compromís d'aquestes mesures polítiques en clau nacional hauria de ser un denominador comú de totes les forces que es vulguin autodefinir com independentistes.

I per fonamentar aquestes mesures caldria fer unes declaracions parlamentàries amb molta càrrega simbòlica a l'inici de la legislatura. Com que no requereixen cap inversió monetària suposo que no els suposaria cap inconvenient i, sens dubte, ofereixen una base argumentativa molt potent per defensar l'aprovació i implementació de les mesures del

decàleg.

Declaració 1

Punt primer. Les llengües pròpies del Principat de Catalunya són el català i l'aranès (l'occità de la Vall d'Aran).

Punt segon. El castellà és una llengua estrangera a la Nació Catalana.

Declaració 2

El no reconeixement dels Tractats dels Pirineus i del d'Utrecht per ser tractats de països estrangers, entre països estrangers i per a països estrangers decidint sobre els catalans i sense els catalans.

Recuperar, per tant, la definició del Principat de Catalunya com de Salses a Alcanar i del Cinca fins a Maó i la Nació Catalana de Salses a Guardamar i de Tarassona fins a Otranto - límits territorials fins al segle XVIII, abans de la guerra de Castella-França contra Catalunya, mal anomenada guerra de Successió-.

Declaració 3

El no reconeixement del Dret de Conquesta (exactament quin dret és aquest, no ho sé –més aviat és un eufemisme per no dir “per la força militar”–, però segur que no està contemplat cap sistema jurídic democràtic internacional o nacional actual). Per tant, això invalida els Decrets de Nova Planta i comporta la vigència de les constitucions catalanes al Principat.

Assumir aquests compromisos bàsics per part de totes les formacions independentistes en clau d'afirmació nacional seria

un bon punt de partida per reemprendre el camí de l'alliberació nacional. I, de fet, crec que aquestes 3 declaracions encara en donen molt més de joc.

Però a poc a poc i bona lletra.